

24/3/2017

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα πήγαμε στο αεροδρόμιο για να πετάξουμε ως το Παρίσι. Ένιωθα πάρα πολύ χαρούμενος γιατί θα πάμε στην Disneyland για το τριήμερο της 25^{ης} Μαρτίου. Πιστεύω πως θα περάσουμε πολύ ωραία, αν και προτιμούσα να πάμε στην Πράγα. Χαίρομαι όμως και για κάτι άλλο! Θα είναι το πρώτο μου ταξίδι με τη Γαλαζοαίματη!

Όταν έφτασε η ώρα να αφήσω τις αποσκευές μου, εγώ άφησα τη βαλίτσα μου στον κυλιόμενο ιμάντα. Ένιωσα πολύ άγχος που την αποχωριζόμουν, επειδή φοβόμουν μήπως τη χάσω. Άλλωστε είχα δει άλλες δύο ίδιες βαλίτσες με τη δική μου. Καθώς επιβιβάζομουν στο αεροπλάνο, αισθάνθηκα ένα κενό μέσα μου.

Παρόλα αυτά το ταξίδι μας ήταν πολύ ωραίο. Μόλις προσγειωθήκαμε, πήγα με λαχτάρα να πάρω την αποσκευή μου. Όσο κι αν περίμενα όμως, δεν την έβλεπα πουθενά! Άρχισα να πανικοβάλλομαι, να φωνάζω και να τσιρίζω. Αφού έβαλα τα κλάματα και μαζεύτηκε γύρω μου κόσμος, πήγαμε να ρωτήσουμε για το αν έχουν βρει τη Γαλαζοαίματη. Δυστυχώς δεν είχαν κάποια πληροφορία. Εκείνη τη στιγμή ακούσαμε από τα μεγάφωνα πως το λεωφορείο για την Disneyland αποχωρεί. Έτσι αναγκαστήκαμε να φύγουμε.

25/3/2017

Σήμερα πήγαμε στην Disneyland. Δεν πέρασα καλά επειδή όλα μου φαίνονταν βαρετά χωρίς την αγαπημένη μου βαλίτσα... Παρόλα αυτά οι γονείς μου το διασκέδαζαν χωρίς να καταλαβαίνω το γιατί. Μπήκα μάλιστα σε ένα παιχνίδι που έμοιαζε με καρουσέλ αλλά τα καθίσματα ήταν φλιτζάνια. Μα καφές είμαι; Αμέσως μετά πήγαμε να αγοράσουμε σε ένα μαγαζί πιτζάμες και βρακάκια με λιοντάρια και πάπιες... Δε μου άρεσαν καθόλου! Δε θέλω στα βρακιά μου λιοντάρια και παπιά!